

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. P.**, bývajúceho v K., proti žalovanému **Ing. I. P.**, bývajúcemu vo Z., zastúpenému JUDr. T. H., advokátom so sídlom v K., o **určenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 26 Cr 52/03, o návrhu žalovaného na vylúčenie sudkyne Krajského súdu v Košiciach z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 8 CoP 274/06, takto

r o z h o d o l :

Predsedička senátu Krajského súdu v Košiciach JUDr. Daniela Solčányová **n i e j e v y l ú č e n á** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na uvedenom súde pod sp. zn. 8 CoP 274/06.

O d ô v o d n e n i e :

Podaním z 5. decembra 2007 uplatnil žalovaný námietku zaujatosti voči predsedníčke senátu 8 Co Krajského súdu v Košiciach rozhodujúceho o jeho odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 20. júna 2006, č.k. 26 Cr 52/03-211. Ako dôvod, pre ktorý mala byť predsedníčka senátu JUDr. Solčányová vylúčená z prejednávania veci uviedol, že v inom konaní (s obdobným predmetom konania), v ktorom vystupoval ako žalovaný (sp. zn. 16 CoP 149/04) táto sudkyňa porušila procesné práva, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok, najmä tým, že nevyhovela jeho návrhom na predloženie dôkazov a doplnenie dokazovania. Výsledkom nezákonného postupu sudkyne bolo vydanie rozhodnutia, ktoré nemalo oporu vo vykonanom dokazovaní a vyznelo v neprospech žalovaného, ktorá skutočnosť svedčí o nepriateľskom pomere JUDr. Solčányovej k žalovanému. Dôvodnú obavu o nestrannosti sudkyne videl žalovaný aj v jej „vzťahu k matke žalobcu“, ktorý vyvodzoval z toho, že po skončení súdneho pojednávania vo veci sp. zn. 16 CoP 149/04, mala

matka žalobcu spolu s celým odvolacím senátom (ktorému predsedala JUDr. Solčányová) „vojsť do priestorov súdu, v ktorom sa nachádzajú kancelárie sudcov“. Na základe tejto skutočnosti dospel následne k záveru, že predsedníčka senátu sa „pozná s matkou žalobcu“, čo je dôvodom na jej vylúčenie z konania.

Predsedníčka senátu 8 Co krajského súdu JUDr. Daniela Solčányová sa k vznesenej námietke vyjadrila tak, že sa necíti byť vo veci zaujatá, nakoľko účastníkov konania, ani ich právnych zástupcov nepozná a k veci nemá žiaden vzťah.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený Krajskému súdu v Košiciach (§ 16 ods. 1 O.s.p.), posudzoval opodstatnenosť tvrdenia žalovaného o zaujatosti predsedníčky senátu 8 Co z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sú sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi. S ohľadom na to, možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo. Tomuto cieľu zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu 1. k veci, v rámci ktorého by mal sudca konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo 2. k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom pomere k nim, alebo 3. k zástupcom účastníkov konania (ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod 2.).

V predmetnej veci z obsahu spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti nasvedčujúce tomu, že by predsedníčka senátu 8 Co, o vylúčenie ktorej ide, mala akýkoľvek pomer k veci, k účastníkom, príp. k ich zástupcom, v zmysle vyššie uvedeného. Napokon námietku zaujatosti žalovaný z tohto dôvodu ani neuplatnil. Pochybnosti o jej nezaujatosti totiž vyvodil primárne zo spôsobu rozhodovania senátu, ktorému predsedala v inom konaní (sp. zn.

16 CoP 149/04), v ktorom vystupoval ako účastník konania a následne aj z vydaného rozhodnutia, s ktorým nebol spokojný. Výsledok rozhodnutia sudcov v inom konaní ale, bez ďalších skutočností spochybňujúcich nestrannosť sudcov, sám o sebe, nie je dôvodom vylúčenia týchto sudcov z prejednávania a rozhodovania veci. Keďže sudcovia rozhodujú na základe nimi zisteného skutkového stavu tak, aby zákony a iné všeobecne platné právne predpisy vyložili a aplikovali podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, procesný postup súdu, s ktorým účastník konania síce nesúhlasí, ale je v súlade so zákonom, resp. zmena rozhodnutia v neprospech účastníka konania, nemá vplyv na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 3 O.s.p.).

Pokiaľ vyvodzoval žalovaný pochybnosti o nestrannosti predsedníčky senátu aj z jej údajného vzťahu k matke žalobcu, tento nebol v konaní preukázaný. Námietka žalovaného tak ostala len v rovine tvrdení, ktoré na vylúčenie predmetnej sudkyne z prejednávania veci nie sú postačujúce.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že žalovaný v námietke zaujatosti neuviedol žiadny zákonom uznaný dôvod zaujatosti (§ 14 ods. 1 O.s.p.), na základe ktorého by mohla byť spochybnená nestrannosť namietanej sudkyne JUDr. Daniely Solčanskej. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky vznesenej námietke zaujatosti nevyhovел a rozhodol tak, že vo výroku uznesenia označená predsedníčka senátu Krajského súdu v Košiciach nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. marca 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: